

Esquerra, entre els pactes passats i futurs

La nit del 22 de maig del 2011, molts ciutadans valencians ja l'han viscuda abans no arribe. Les enquestes coincideixen a assenyalar que el PP revalidarà i ampliarà la majoria absolutíssima, cosa que farà caure encara més el pes de l'oposició a les Corts.

Bufa vent en contra i Agustí Cerdà, president d'Esquerra Republicana del País Valencià (ERPv) i amant de la mar, olora maregassa forta. La tempesta que diu que s'acosta no fa sinó convèncer-lo plenament que l'única manera de capgirar la situació és la confecció d'un front contra el PP, una coalició d'espectre molt ampli que incloga el moviment nacionalista, "que s'ha demostrat ben viu en protestes contra la corrupció i en defensa de les emissions de TV3".

Amb tot, ERPv presenta una quarantena de candidatures municipals, algunes de les quals poden fer que s'estrenen en consistoris on avui no hi són. A Vinaròs i Benicarló (Baix Maestrat), Alboraià (Horta), Cullera (Ribera Baixa) i Mutxamel (Alacantí), per exemple, hi tenen dipositades moltes esperances. A Algemesí (Ribera Alta) han assajat una fórmula de coalició preelectoral —que aixopluga el Bloc Nacionalista Valencià i independents diversos— que voldrien la "prova pilot" d'un acord global i amb perspectiva de futur, d'àmbit de país. Paral·lelament, però, a Dénia (Marina Alta) o a Alboraià mateix, ERPv ha teixit pactes amb Iniciativa del Poble Valencià i no amb el Bloc, soci dels ecosocialistes a les Corts. Pel que respecta a Crevillent (Baix Vinalopó), l'entesa prèvia ha estat possible amb Esquerra Unida. Una política d'optimització d'esforços que alhora ha comportat l'absència de les paperetes d'ERPv allà on, en unes altres ocasions, havien presentat candidats que no hi eren censats.

"Els únics models incompatibles són el del PP i el nostre", raona Cerdà, que es presenta per tercera vegada a la presidència de la Generalitat Valenciana. "L'únic de què podem parlar amb el PP és de quants anys hauran de passar

Esquerra encara els comicis valencians i balears amb la confiança que l'increment del vot municipal farà augmentar les paperetes amb el seu logotip a les urnes autonòmiques. En tots dos casos es presenten com el partit més oposat al PP, una característica de què al País Valencià han fet lema: "Un vot a Esquerra fot la dreta".

a la presó", ironitza. És per això, per aquesta manca de sintonia amb els populars, que Cerdà s'afanya a proposar als partits progressistes i nacionalistes la integració immediata en una plataforma que, "a l'estil de Nafarroa Bai", rendibilitze cada sufragi que no vaja al PP o

al PSPV-PSOE. "Nosaltres —afirma— no ens hem barallat amb el Bloc ni amb Esquerra Unida ni amb Iniciativa; és entre ells que han tingut problemes." I posa com a prova el reguitzell de pactes preelectoral. Quant a Solidaritat per la Independència (SI), que va fer una

CONSELL DE MALLORCA

Joan Lladó, president d'Esquerra Republicana de Catalunya a les Illes, i Agustí Cerdà, president

presentació oficial a València, a la fi no compareix als comicis autonòmics i municipals. “No som en condicions de perdre quatre anys”, assevera Cerdà, que restringeix el vot independentista a les sigles d’ERPv: “En el nostre pitjor moment, SI només ha aconseguit quatre diputats al Parlament, que ara són tres, i quan nosaltres estarem més bé, no en trauran cap.” Sobre la branca valenciana de SI, es plany que la seua direcció siga copada “per la candidatura perdadora del congrés d’Esquerra i per una altra gent que ja fa quinze anys que els vam dir que l’independentisme polític passava per la nostra formació”.

El líder republicà fa una crida als votants descontents amb el PP, especialment als independentistes: “Només han de pensar què preocuparà més al PP, si el Compromís obté un 3% o un 4% o si troben que hi ha 50.000 vots a ERPv, 50.000 independentistes al País Valencià... Seria un missatge molt clar.”

Agustí Cerdà pensa que Compromís “no superarà el 5% que dona accés a les Corts” i que Esquerra Unida “patirà

de valent per a aconseguir-ho, si és que se’n surt”. Per tant, “per convicció o per conveniència”, espera que tothom s’hi afegisca, a una plataforma àmplia que “aniria molt més enllà del 7% o 8% dels vots”. “De matèria grisa, n’hi ha, i de no-votants del PP, també: set electors de cada deu que hi ha censats”, continua Cerdà, que desconeix “què farà el Bloc l’endemà del 22M”. “Sí que sé –confirma– què farem nosaltres el dia 23: posar les nostres sigles i la meua persona (si és que sóc un impediment) a disposició d’un projecte en comú, justament allò que ja vam fer públic a la conferència de país del 10 de juny del 2010.”

A les Illes, també sols. Tan bon punt ERC va veure que no es repetiria el Bloc per Mallorca –la coalició que va fer amb PSM, Esquerra Unida i Verds el 2007–, decidí de fer camí tota sola. Aquesta vegada no hi ha hagut crides a la configuració de “l’esquerra nacional” que pregonava el partit. És a dir, la formació d’una coalició de partits exclusivament nacionalistes i progressistes que

incloqués independents i grups municipals. Les divergències estratègiques entre els partits que actuen en aquest àmbit ideològic ho feren impossible. De fet, la manca de sintonia entre ERC i PSM fins i tot va avortar la possibilitat d’anar junts a les eleccions europees de 2009. Després d’aquella ruptura era difícil que totes dues formacions poguessin tornar coalitzar-se a les Illes, almenys a curt termini. Més improbable encara va ser quan ERC va decidir d’abandonar els seus càrrecs en el pacte de centreesquerra, arran dels casos de corrupció d’Unió Mallorquina. Era la primavera del 2010 i d’aleshores endavant les possibilitats de convergència amb PSM varen ser nul·les.

Des d’aquell moment, ERC va caminar tota sola. Abans de començar la campanya electoral, el president d’ERC a les Illes, Joan Lladó, pronosticava per a EL TEMPS que les urnes portarien sorpreses, en el sentit que el resultat final d’ERC a la circumscripció de Mallorca seria molt més important que no asseguraven totes les enquestes. Fins al moment de tancar aquesta edició –just abans del darrer cap de setmana en què es poden publicar sondatges d’intenció de vot–, cap estudi demoscòpic no donava a ERC possibilitats d’aconseguir representació a les institucions autonòmiques. Val a dir, però, que la secció local d’ERC a Eivissa va impulsar la formació Gent per Formentera, que pactà d’anar en coalició amb el PSOE a les eleccions autonòmiques i, per tant, dins d’aquesta aliança podria assolir un escó. En la conversa amb aquest setmanari, Lladó es va mostrar molt crític envers l’estratègia local eivissenca.

Segons el líder republicà i independentista a les Balears, a banda de les eleccions autonòmiques, el futur polític a les Illes depèn, en bona part, de l’èxit, que considera assegurat, de la vintena de candidatures municipals que es presentaran a Mallorca. Aquest vot, considera Lladó, farà que ERC tingui una presència de futur assegurada a l’espai de l’esquerra nacional, que no descarta de poder refer totalment després de les eleccions, segons quins siguin els resultats.

*Victor Maceda
Miquel Payeras*

d’ERPv, encaren amb esperances els comicis d’aquest diumenge, 22 de maig.